

І чужому навчається,
Свого не чурається...
Т. ШЕВЧЕНКО

Редкація і адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Нью-Йорку: —
BARELY 7-4125
УНСоюз: BARELY 7-5337

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 17 листопада 1965 р.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗІДЕНТ ДЖАНСОН ОБІЩАЄ ВНЕСТИ ЗАКОНОПРОЄКТ В СПРАВІ СУДІВ ПРИСЯЖНИХ в південних штатах, де досі членами судейського журі бувають, звичайно, самі білі, які несправедливо вирішують справи негрів. Президент не виявив подобиць свого законопроєкту. Він заявив, що проситиме головного прокуратора Нікласа де Каценбаха, щоб подбав про те, щоб ця справа була справедливо з'ясована Конгресом. Президент порушив також справу боротьби проти вбогості і дискримінації в школах, яка не дозволяє мільйонам негрів здобути потрібну освіту. Найбільше місця в своїй мові Президент присвятив справі суддів присяжних.

КОМІСАР ФЕДЕРАЛЬНОГО МЕНШКАНЕВОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ПЕРЕДБАЧАЄ ДОПОМОГУ НА МЕНШКАННЯ для неможлих, щоб вони могли мешкати у відповідних приміщеннях. Комісар Філіп Н. Бравістейн заявив, що найближчий Конгрес належить схвалити потрібні фонди на те, щоб старші, незалежні особи могли діставати допомогу на закінчення коментарю в кращих домах, ніж ті, в яких вони тепер живуть. На думку комісара Бравістейна Конгрес цього року не схвалить потрібних фондів на цю ціль тільки тому, що він не був вірно про неї поінформований. Ці кращі мешкання будуть в нових домах, побудованих за допомогою федеральних фондів, або у відновлених за федеральні гроші.

ЛІКАРІ ВДОВОЛЕНІ З ВИДУЖУВАННЯ АЙЗЕНГАВЕРА В ОГЕСТИ, ДЖОРДЖІЯ, але додають, що колишній президент не може цього тижня вийти до армійського шпиталю у Вашингтоні, бо це було б ризиком для його здоров'я. Айзенгавер міг би переїхати до столиці аж в понеділок або у вівторок, 22-го або 23-го листопада. Пані Айзенгавер також зазвуждала була і кілька днів не могла відвідати свого чоловіка, хоч вона тепер живе в тому самому шпиталі, що й колишній президент. Айзенгавер після атаки в середу 17-го листопада лежить в ліжку, хоч давніше він вже вставав. 16-го листопада лікарі передбачали, що Айзенгавер в Дні Подяки зможе побачитися зі своєю родиною.

В ГРУДНІ Ц.Р. ПОКЛИЧУТЬ ДО ВИСЬКОВОЇ СЛУЖБИ 40,200 РЕКРУТІВ, а не 45,224, як давніше повідомляли, бо Корпус Морської Піхоти заявив, що він не потребує рекрутів, маючи доволі добровольців. Число зголошених добровольців до Корпусу Морської Піхоти збільшилося від серпня до жовтня на 113 відсотків, а в усіх трьох родах збройних сил це число виносить 60 відсотків. (У флоті — 69, летунстві — 66, армії — 28). Одружені чоловіки, які не мають дітей, можуть бути покликані до військової служби в грудні ц.р.

ГОЛДВТЕР ЗАЯВЛЯЄ, ЩО БУДЕ ПІДТРИМУВАТИ КАНДИДАТУРУ ГУБЕРНАТОРА РОКЕФЕЛЛЕРА, який минулого року відмовився був підтримувати республіканського кандидата на президента, який був Голдвтер. Рокфеллер у виборах 1966-го року буде старатися про перемогу. На думку Голдвтера перемога Ліндсея, який здобув становище посадики Нью-Йорку, є особистою перемогою цього політика, бо Ліндсей кандидував не як республіканець, тільки як незалежний кандидат.

У СВІТІ

НА ГЕНЕРАЛЬНІЙ АСАМБЛЕЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ СКИНУЛИСЯ одностайні дебати в справі членства Комуністичного Китаю в ООН. Останніми забирали це слово представники Америки Чарльз В. Пост і Вільямо Кіауа Ліо Чіа. Пост піддав під сумнів, чи сам Комуністичний Китай бажає собі вступити до Об'єднаних Націй, не висловившись про це ні словом під час дебату в ООН. Ліо Чіа закінчує азійський спонсором внесення на прийняття Комуністичного Китаю, що вони роблять це зі страху та нещирості. З двох зголошених внесень — спершу голосуватимуть над внесенням Америки і 9 інших держав, що це, "особливо важлива справа" і тому вимагає двох третіх голосів більшості. Щойно після того голосуватимуть за внеском 11-ох спонзорів інтересів Пейнінгу.

ВІЛЬНІСТЬ ЧЛЕНІВ ВАТИКАНСЬКОГО СОБОРУ ПОСТАВИЛАСЯ НЕПРИХІЛЬНО до внесення, щоб у декреті про "Становище Церкви у новітньому світі" виразно натаврувати "марксистський комунізм". Тільки 453 скаржи висловилися за який виразний засуд проти комунізму. 1,672 голосами прийнято стилізацію заяви про відношення до атеїзму. Другий Ватиканський Собор відкинув теж еугеті щодо залягання становища в справі контролю народонаселення. Прокат даної постанови звертає увагу на засадничі вимоги шасливості родини та подружжя, опертого на взаємній любові. Остаточне слово в цій справі матиме Папа, який покликаний був до життя спеціальну Комісію для студій проблеми перенаселення світу.

МОСКОВСЬКІ "ПРАВДА" І "ІЗВЕСТІЯ" ГОСТРО ВІДПОВІЛИ на комуністичний закид, що совєтська дипломатія діє в користь замірення у В'єтнамі по лінії американських інтересів. Совєтський уряд заявив, через ті головні свої органи преси, агенцію ТАСС і радіо, що пейнінгські закиди "в основі безпредметні, наклепницькі та провокаційні фабрикації, пропаяні духом ворожості до совєтського народу". Ця совєтська відповідь прийшла в три дні після комуністичної атаки, що вказує на те, що про цю справу довго нараджувалися в Кремлі.

ПІСЛЯ ПІВТОРНОГО ДОСВІДУ З АМЕРИКАНСЬКИМ ВОЄННИМ КОРАБЛЕМ "Рікеттс", де встановлено різноманітний залог з 5-ох країн НАТО, фавіші прийшли до переконання, що різноманітні морські одні одних розуміють і здійснювано виконують накази, але — кожний тужить за власною батьківщиною, що створює некорисну атмосферу. Тому буцім-то виринула концепція — воєнної автомобільної флотії НАТО, де кожний корабель мав би власну національно-одноорудну залогу.

НА РІОКСЬКИХ ОСТРОВАХ В ЯПОНІ ОБРАНО до місцевого самоуправного 32-членного союму 19 радних з керівної консервативної Демократичної партії, яка стоїть за тією співпрацю з Америкою та дозволяє Америці на її велику військову базу в Окінаві. Американський губернатор формально затверджує кожного — місцевим союмом визначеного голову місцевої адміністрації, з яким американці приходять постійно співпрацювати.

ПОЛЬСЬКІ КОМУНІСТИЧНІ ЛІДЕРИ — ВЛАДИСЛАВ ГОМУЛКА І ЮЗЕФ ГІРАКЕВІЧ — прибули з офіційними відвідинами до югославського диктатора Тіта. Югославія і Польща віддавна намагалися більше, як будувати інші комуністичні сателітські держави, зберегти власну особистість та незалежність від Москви і "невтральність" в московсько-пейнінгському спорі.

Заприсягаючи Дж. А. Гроновського, през. Джансон висловив надію на покращання взаємин з країнами Східної Європи

Амбасадор Джан А. Гроновскі, піднісши праву руку, в приватності президента Джансона складає присягу як новий амбасадор ЗДА до Польщі. У вівторок, 16-го листопада, амбасадор Гроновскі відчалив з Нью-Йорку на кораблі "Індепенденс" до Європи, щоб зайняти важливий пост американського амбасадора у Варшаві. Між тими, що супроводжували амбасадора Гроновського в порт на корабель та прощали його з від'їздом, був і запрошений на цю церемонію головний представник УНСоюзу Поспі Лісого.

знайдення й устійнення способів і шляхів, з допомогою яких ЗДА могли б зміцнити свої взаємини з народами Східної Європи, поважаючи зокрема туристичний

рух, торгівлю, стипендії і до- тації для студентів і науковців тощо. Закінчуючи свої побажання Дж. Гроновському, президент Джансон висловив також своє задоволення, що будівництвом нових мостів між ЗДА і Польщею та іншими народами Східної Європи стає видатний американський громадянин польського роду.

Прокомуністичні студенти в Уругваї і Чиле демонструють проти Раска і Кеннеді

Монтевідео, Уругвай. — По дорозі на Міжнародну Конференцію в Ріо де Жанейро державний секретар Лів Раск 16-го листопада вступив до Уругваю, де конферував із президентом Вашингтоном Бетрамом, а після цього склав вінок перед пам'ятником генерала Хосе Артигаса. Під час цього до Раска приступив невідомий 25-річний студент і плюнув йому в обличчя, кажучи, що "робить це в імені свого народу". Поліція негайно вхопила цього студента, не виявивши його прізвища. Крім цього випадку не було інших протипроамериканських виступів. Прибувши до Ріо де Жанейро в Бразилії, Раск сказав, що його зустрічали в Уругваї, Чиле і Бразилії надзвичайно гостинно, крім одного "нетрадиційного випадку". Подорож його, казав Раск, була "надзвичайно приємна, продуктивна і будуча". Того самого дня прокомуністичні студенти подібним способом демонстрували проти сенатора демократа з Нью-Йорку Роберта Ф. Кеннеді в Консепсіоні в Чиле. Сенатор Кеннеді промовляв до тисяч студентів і при кінці своєї промови просив студентів, щоб виступили вперед та ставили запити. Коли з'явився сенатор Р. Кеннеді, група лівих прокомуністичних студентів відспівала чилійський і кубинський державні гімни та вигукувала: "Віновство! Сми, йди додому!" Кеннеді чекав 20 хвилин, поки міг промовити до студентів. Ліві студенти не хотіли вийти вперед, тільки кричали, щоб Кеннеді прийшов між студентів. Коли сенатор Кеннеді зблизився до прокомуністичних студентів, вони копали його, плювали на нього, а деякі в кути залі спалили американський прапор. В короткій промові Кеннеді сказав, що ЗДА прихильно ставляться до проєкту соціальних і економічних реформ, які здійснюються в Чиле. Він казав, що в уряді ЗДА з людьми, тому можливі помилки, але цих помилок не можна направити киданням яєць, як це робить чилійські студенти. Більшість студентів старалася заспокоїти комуністів, у висліді чого випадку між студентами біжка, після чого сенатор Кеннеді з журналістами і своїми співробітниками залишив залу. Під будинком протикомуністичні студенти приступили до дружини сенатора Кеннеді п-ї Етел і просили її, щоб "пробачила їм цю ганебну ситуацію". 17-го листопада в Ріо де Жанейро почалася дводенна конференція. На цій конференції мають подати важливі справи між американськими державами, як спір між Еквадором та Перу і між Аргентиною і Чиле.

ФРАНЦІЯ ПРОТИ ПОСИЛЮВАННЯ ЗБРОЙНОЇ СИЛИ ЗАХІДНОЇ НІМЕЧЧИНИ

Париж. — Лідер демократичної більшості в Сенаті, Майк Мансфілд, несподівано прибув до Парижу і був в минулий вівторок 16 листопада ц.р. на одностайній аудієнції у президента Шарля де Голля, у приватності тільки перекладачів. За газетними твердженнями, де Голль мав заявити Мансфілду, що за найважливішу справу він уважав німецьку проблему, при чому заявив, що вороже становище проти всьох амбіцій Західної Німеччини брати участь в атомовій зброї й атомовому стратегічному м. плануванні західних держав. У цій справі Франція буцім-то цілком погоджується з Совєтським Союзом та закидає Америці, що вона потурас німецьким заманням осигнути шораз більшу мілітарну силу. Де Голль мав висловити перед сенатором Мансфілдом острах, щоб американські керівники не піддалися "атомовому шантажеві", що його буцім-то захоче стосувати західно-німецький кандидат Людвіг Ергард під час недалеких виїздин у Вашингтоні. Президент де

Помер визначний гетьманський діяч і письменник полк. Борис Гомзин

Білефельд. — 15-го листопада недалеко Білефельду, в Західній Німеччині, помер визначний гетьманський діяч, поет і публіцист Борис Гомзин. Народився полк. Б. Гомзин 1887 р. на Поділлі, коло Саврані і перший довгий шлях тієї нечисленної тоді на Східній Україні інтелігенції, яка пізніше стала залізним хребтом у визвольних заманнях 1917-1921 рр. Після закінчення гімназії, в Сісаветі на Херсонщині. Одеського університету та військової кавалерійської школи в 1917 р. був він уже командиром 1-го ульянівського кінного полку. У 1919 р. працював у штабі Правобережного фронту, давши при воєнному міністрі. У 1920 р. Б. Гомзин працював як помічник начальника Розвідчої Управи, а в 1921-му — як віце-директор Політичного департаменту Міністерства Внутрішніх Справ, виконуючи обов'язки начальника Відділу За'язку з повстанцями на Україні. У Чехо-Словаччині Б. Гомзин закінчив Український Педагогічний Інститут з титулом доктора. У 1938 р. переїхав до Берліну, де аж до 1945 року виконував функції начальника Союзу Гетьманців-Державників і редагував журнал "Нація в поході". У 1945 р., після трагічної смерті гетьмана Павла Скоропадського, перебрав пост регента до часу, коли провід гетьманського руху перейняла вдова покійного гетьмана. Перу Б. Гомзина належать збірки поезій "Троїзілля" (1928), "Лови", "Еклезіяст", драма "Кров кличе", збірка оповідань "Прокляті часи". Як публіцист виступав полк. Гомзин під псевдонімом Митрона Буряніни і Нового Сковороди. Перу його належать памфлети "Сретичні думки" і "3 шоденника". В 1957 р. вийшла книжка Б. Гомзина "Большевизм — органічне московське явище".

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

"ДНІПРО" З КЛІВЛЕНДУ ВИСТУПАЄ З КОНЦЕРТАМИ В НЬО ЙОРКУ І У ФІЛІДЕЛЬФІ

Нью-Йорк. — Відомий український хор із Дніпроу "Дніпро", який в жовтні цього року відзначав своє 10-річчя, виступить в суботу 20 листопада ц.р. вперше на Сході ЗДА з концертом в Нью-Йорку і в неділю 21 листопада із таким же концертом у Філідедельфії. Співатиме хор під керівництвом диригента Ореста "Садівського" в складі 84 співачок в трьох відділах, як чоловічий, жіночий і мішаний хор. В програмі, яка складається виключно з українських народних і композиторських пісень, співаки "Дніпра" виконують досі неспівані Кантату К. Стеценка "Вибір гетьмана" на чоловічий хор з басовим солом, Кантату М. Лисенка "До 50 роковин смерті Тараса Шевченка" з баритоновим і теноровим солами, Псалом А. Гнатюшина "Блажен муж" — Кисиво-печерський напіл, та низку народних і композиторських пісень. Фортепианний супровід в руках п. Марти Савчак.

ВІДКРИТТЯ ДВОХ МИСТЕЦЬКИХ ГАЛЕРІЙ "МІ І СВІТ" В ТОРОНТІ

Торонто. — Власники мистецької Галерії "Мі і Світ" у Торонті, п-во Микола й Ольга Коляківські з'являються до теперішньої галерії, та відкрили дві Мистецькі Галерії. В неділю, 7 листопада 1965, відбулося урочисте відкриття першої Галерії "Мі і Світ" при вул. 2263 Блур Стр. Вест, попереджених посвяченнями домі "приміщення мистецьких експонатів, що його довершив о. проф. П. Хомиш.

Д-р РОМАН КУХАР ВІКЛАДАТИМЕ ІСТОРІЮ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Гейз, Кензас. — Відомий український науковець і письменник д-р Роман Кухар викладатиме уже вдруге в Кензаському Стейтовому Коледжі під час зясенного семестру 1966 року історію літератури кийської Русі-України, з виразним відокремленням від історії московської літератури. Під кінець теперішнього зимового семестру д-р Кухар виголошить на місцевому студійному форумі доповідь на тему "Orpita" — драма Лесі Українки.

Д-р ВАСИЛЬ ЛУЦІВ ВІКЛАДАТИМЕ В УНІВ. БІБЛОТЕЦІ У СТЕЙТ КОЛЕДЖІ, ПА.

Стейт Коледж, Па. — Як повідомляв, газета "Ді Сентр Дейлі Таймс" з 8 листопада ц.р. д-ра Василя Луцева, дотеперішнього викладача слов'янських мов і літератури в Коледжі св. Василя в Стемфорді, призначено на посаду бібліографа університетської бібліотеки в Стейт Коледжі і Белефонті, Па. Д-р Василь Луців, родом з Дролиці, закінчив університетські студії в монреальському Університеті, де й здобув титул магістра і згодом доктора філософії в 1954 р. Він є автором багатьох праць і статей, друкованих українською, англійською, польською та іншими мовами.

Іван М. Крамаренко став головою Представництва Виконавчого Органу УНРади в Америці

Іван М. Крамаренко (ліва) з ред. Іваном Кедрином-Рудницьким під час відвідин в редакції "Свободи".

Джерзі Сіті. — Виконавчий Орган Української Національної Ради у Мюнхені на своєму засіданні 8 листопада ц.р. призначив на голову свого Представництва в Америку з осідком в Нью-Йорку Івана М. Крамаренка, колишнього н а ч а л ь н и к а канцелярії Директорії УНР, за фактом банківця, який до часу свого недавнього відходу на пенсію працював в одному з ньюйоркських банків. Після смерті голови Представництва УНРади д-ра Свигена Приходька, тимчасовим головою був його заступник проф. Іван Паллюда. В понеділок, 15-го листопада ц.р. Дюстадо Масапалль.

У президентських виборах на Філіппінах великою несподіванкою для всіх став 48-річний Фердинанд Маркос, філіппінський воєнний герой, який виявився більш популярним серед філіппінців, ніж заступник для них президент неділок, 15-го листопада ц.р. Дюстадо Масапалль.

СВОБОДА

FOUNDED 1908

Published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1102 of Act of October 3, 1917 - authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція не несе відповідальності за зміст статей, дописів, листів, які надіслані редакції. Редакція не несе відповідальності за зміст статей, дописів, листів, які надіслані редакції. Редакція не несе відповідальності за зміст статей, дописів, листів, які надіслані редакції.

Address: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

Дослідження нації

У коротких дебатах в британській палаті громад над законопроектом, що давав широкі уповноваження урядові в його діях супроти керуваної білою меншиною Родезії, один з опозиційних послів звернувся увагу на те, що за всю історію білого колоніалізму в Африці, в усіх колоніальних війнах на тому континенті загинуло чорних автохтонів більше, аніж за останні роки, коли чорні вбивали чорних — діставши власну державну незалежність. Ця пригадка спонукала заговорити в Об'єднаних Націях, які одверто закликають жити збройної сили проти Родезії, щоб повалити тамошній режим, який спирається на 220.000 білих, не допускаючи до влади представників 4-мільйонної муранської більшості.

Головним аргументом речників тієї білорасистської політики є саме приклад цілого ряду африканських держав, де у процесі деколонізації прийшли до влади чорні автохтони. У Конго, в Гані, Нігері, Танзанії й Занзібарі, що згодом об'єдналися в Танзанію, в Судані, Гвінеї, французькому Конго — всюди лився і докинь лився кров у взаємному винищення, з'явилися самозакони диктаторів, деспотів муранських країн мають своїх політичних емігрантів, які з допомогою задрисних сусідів ведуть "визвольні війни". Створена Організація Африканської Єдності викриває повною фікцією. Цю ситуацію використовують Москва і Пейпінг, і саме теперішні дебати в Генеральній Асамблеї над справою допущення комуністичного Китаю до ООН виявляють, до якого ступня деякі африканські держави заражені "соціалістичними" впливами і як це обурює інші африканські країни, які зрозуміли, що загрозив їм "соціалістичний" покровитель білша, аніж від "африканських імперіалістів". Білі в Родезії жахаються, що з приходом у тієї країні до влади чорних автохтонів — прийду хаос, масові грабежі, вбивства, і треба буде кидати напризволежні весь доробок поколінь та рятувати "голе життя" втечею так, як це робили бельгійці у Конго.

Очевидно, що це не виправдує політики — заперечування принципу самовизначення народів і переведення расової сегрегації у всьому житті країни, щоб чорні автохтони не мали рівних з білими можливостей жити, збільшувати ради своїх факівців, підносити культурно й цивілізаційно. Дослідження нації не відбувається ніде у світі автоматично, писаними розпорядками та деклараціями. Американська Декларація Незалежності теж не створила це нації, бо аж за 85 років після того вибухла Громадянська війна, в якій формувалася сдана державницька думка. Відомо теж з нової історії України, що не тільки "незалежні обставини" та зловісні "воріженьки", але й відсутність глибокої національно-державницької свідомості, солідарності, дисциплінованості і готовності до жертв у всіх верствах народу були сутніми причинами невдачі нашої визвольної війни та революції.

Кожна нація переходить мук народження, період гріху молодості та ступеневого дозрівання. Мудра політика колоніальна політика сприяє такому розвитку і керує такою еволюцією. Режим Ієна Сміта мусить програти, бо він заперечує принцип добровільного сприяння еволюції чорних і співпраці з ними, намагався здавати націоналістичний рух чорних в Родезії — качетам. Цим він створює ту складну ситуацію, з якої трудно знайти вихід — Британії, Америці, Об'єднаним Націям.

Найвищий Суд і компартія ЗДА

Прийняте в понеділок 15 листопада цього року Найвищим Судом ЗДА одностайно — 8 голосами проти 0 — рішення про неконституційність базованої на Конгресовому акті 1950 року щодо контролю над підпивною діяльністю і обстоюваної з того часу Генеральним Прокуратором ЗДА вимоги судової реєстрації провідників Комуністичної Партії ЗДА, як агентів чужої держави, американська громадська думка сприйняла з поділенням почуттями. Дехто з членів Конгресу і коментаторів висловлює з цього приводу поважні застереження, мовляв, такого роду рішення унеможливить в основі будь-яку успішну боротьбу з комуністичною підпивною діяльністю, що її остаточною метою є усунення уряду і зміна політичного ладу в ЗДА шляхом насильного державного перевороту. Провідники ж комуністичної партії ЗДА і їхні поплечики трактують це рішення, як привернення політичних прав їхньої партії і як зелене світло для поживлення їхньої діяльності серед американської нації.

З цього правового погляду рішення Найвищого Суду ЗДА, що вимога судової реєстрації компартії і її провідників є порушенням американської Конституції, зокрема тієї її постанови, яка гарантує кожному громадянину ЗДА право забезпечувати себе проти самоінкримінації, значить, проти чинення чогось, що могло б його наразити на судове переслідування, відповілає вповні вимогам Конституції і не викликає ніяких заперечень. Це рішення є ще одним виявом тієї справжньої демократичної свободи у ЗДА і бажання Найвищого Суду оберігати цю свободу завжди й у всьому проти будь-яких порушень, навіть, якщо вони виходять від урядових чинників. Глибину і далекосвідомість поняття свободи в американській конституції і в її щоденній реалізації можна підкреслити порівнянням до розуміння свободи в тоталітарних, в тому числі й комуністичних країнах. Запевнюючи в конституції нібито громадянську свободу своїм громадянам, ті ж самі комуністичні режими нещадно здупують всю політичну свободу керування ними народів, відмовляючи їм не тільки повного права на вільну думку і вислів, але передусім права організуватися в партіях із такою чи іншою суспільно-політичною програмою. В умовах комуністичного режиму такого роду партія, як Комуністична Партія ЗДА, не мала б взагалі змоги протиставитися такій вимозі, як її реєстрація в суді; вона взагалі не мала б права існувати, або, якщо б і подала, то була б негайно ліквідована комуністичною владою.

Рішення Найвищого Суду ЗДА з 15 листопада цього року було прийняте комуністичними ватажками і їх ліберально-прогресивними поплечиками з великим задоволенням, а то й тріумфом. З захопленням вони трюбують у фанфари про перемогу їхньої "справедливої справи", про привернення громадянського статусу компартії ЗДА і водночас заповідають її негайну активізацію на всіх ділянках, зокрема серед молоді, безпосередню участь у виборах до Конгресу і до стейтсманів та міських урядів тощо. Проте, ця радість може бути дуже передчасною. І Конгрес, і Уряд ЗДА і американське громадянство зуміють знайти інші способи та шляхи для успішної боротьби з комуністичною субверсією.

50 БІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ НАДВИШКИ

Фінансовий і економічний співробітник "Нью Йорк Таймсу" Едвін Л. Дейд виступив у цьому часописі з статтею, в якій заставляється над тим, як Президент ЗДА має витратити надлишки у федеральному бюджеті, що виникли з чорного, не вражаючи на зменшення прибуткових податків громадян і корпорацій.

У 1966-му році — пише Л. Дейд — передбачається прибуток з податків на \$7 білльйонів більше, як у фінансовому 1965-му році. У фінансовому році 1967-му федеральні прибутки мають збільшитися на 8 або 9 білльйонів доларів. У 1970-му році прибутки з податків передбачається на \$50 білльйонів в порівнянні з тими, які були в 1965-му році.

Уряд має вирішувати, чи надлишки з податків, які виникають кожного року, зуживати на такі речі, як допомога освіті і школам, чи на поборювання вбогості в цій країні. Чи на те, щоб розбудовувати протракетну зброю. Чи, може, зменшувати федеральну заборгованість, яка становить уже понад \$300 білльйонів. Або провести нове зменшення податків, щоб скріпити економіку країни, давши в руки населення нові білльйони доларів.

Зидки беруться ці щорічні надлишки з федеральних прибуткових податків?

У 1962-му році, коли цілі грими прибули до ЗДА, вартість загальної продукції цієї країни була дуже мала, далеко менша від одного білльйона. Минуло 150 років колоніального становища, ще 150 років самостійного існування, і країнова продукція ЗДА в 1960 році становила вже \$285 білльйонів. Це значить, що за 300 років зросла вона більше як у 285 разів.

Тут треба сказати, що під крайовою продукцією слід розуміти загальну вартість випroduкованих товарів і виконаної праці. Впродовж останніх 15-ох років вона зросла до \$670 білльйонів, тобто більше, як за попередні 300 років.

Економісти передбачають, що в 1970-му році країнова продукція — якщо не буде депресії — досягне \$850 білльйонів, отже впродовж наступних п'ятих років зросте більше як на половину тієї суми, на яку оцінено продукцію в перших 300 роках американської історії — від 1650 до 1950 року.

Одночасно із зростанням країнової продукції зростають суми прибуткових податків у державний скарбничник. Шоправда, в останніх чотирьох роках прибуткові податки обчислюються на \$20 білльйонів, але при цьому завважається дивне явище: надходження з тих податків від 1961-го не зменшилися, а збільшилися, і передбачається, що до кінця червня 1966-го це збільшення становитиме коло \$18 білльйонів.

Американська економіка зростає щороку на \$40 білльйонів. Щодо затруднення також раптово збільшується. У липні цього року їх було більше майже на 2.400.

В. Софронів - Левацький

"Новий Шлях"

УКРАЇНЬСЬКА ПРЕСА В АМЕРИЦІ І КАНАДІ

Доповідь, виготовлена на 1-му З'їзді Українських Журналістів Америки і Канади, що відбувся в дні 30-го і 31-го жовтня 1965 року)

Ось зовсім недавно ми мали нагоду читати в одному канадському тижневику таку оцінку про редакторів другого поважного і починного тижневика: "Невже ми такі білі? Невже ж примітивізм такий сильний, що він ореолом глупоти сіє над столиками деяких українських редакторів на еміграції?" Це так один редактор пише про інших редакторів.

Таке знавчале відношення одних журналістів до інших чи одних пресових органів до інших, полеміка при допомозі фальшивих або відповідно спрешованих цитат, образливий й понижуючий вислови про поодинокі людей і про цілі групи українського громадянства тільки тому, що вони мають відмінні погляди на якусь справу — це прогрізи проти журналістичної гідності і етики, що стають хлібом насущним у нашій еміграційній пресі.

Для прикладу наведу тут просто неймовірне у зловоріжжя журналістичній словниці, що його я вибрав з однієї недавньої статті в одному церковно-релігійному органі в Америці у відношенні до поважної і релігійної групи осіб. Ось ці слова і звороти: "самозаконні вороги української католицької Церкви", "самозаконні батьки народу", "не хотіли брати відповідальності за свої лукаві потягнення", "перенеслися до ЗДА, щоб далі поширювати трійливі бацили буття", "фальшиві пророки", "малюють, що замешкують атмосферу у ЗДА", "кумів адеген-

А. Залітний

НІМЕЦЬКИЙ РЕЗИСТАНС

Ісус загальне переконання, що в Третій Рейху за Гітлера не було німецького спротиву нацистській тиранії. Багато - хто ставив собі питання: чому в такій цивілізованій країні, в серці Європи, що видала стільки визначних особистостей у всіх ділянках духовної культури, не знайшлося нікого, хто б активно обстоював права і гідність людини?

Яскраве світло на цю справу кинула промова Карла Брандта, колишнього професора економіки в німецьких університетах, а тепер американського громадянина і старшого дослідника справ війни і миру в Гувернському інституті при Стенфордському університеті в Каліфорнії. Він вголосив цю промову 20 липня ц. р. в Західному Берліні, в будинку колишнього Міністерства Війни, в приватній родині розстріляних учасників нещадного агента проти Гітлера, почесних гостей, що репрезентували Німецьку Федеративну Республіку і Західний Берлін.

Промовець твердив, що, всупереч загальному переконанню, в гітлерівській Німеччині був досить сильний рух опору. Це видно передусім з великого числа змовників, розстріляних Гітлером після 20-го липня 1944 р. Вони походили з усіх верств німецької нації, з усіх політичних та релігійних середовищ; між ними були високі державні урядовці, провідники робітничих, католицьких й протестантських студентів, професори, рядові воїни і генерали. Всіх об'єднувала спільна ціль — створити в Німеччині демократичну спільноту.

Протягом 8 років, тобто від 1933 р. до 1941 р., перебувало в гітлерівських концетраційних таборах від півтора до двох з половиною мільйонів німців. Що це велике число не отало стихійним рухом, наслідком сильних, щоб перекинути нацистський режим повсюдності багатьма причинами. Після першої світової війни багато німців опинилося в стані духовної депресії. Гітлерівська пропаганда по 1933 р. підсувала цим не критичним головам обманне поліпшення їхньої долі. Самі німці мало або й нічого не знали про німецький резистанс, бо діяти треба було конспіративно, щоб зберегти організацію і її членів від влади, яка жила вса засобів терору в поборюванні політичних противників.

Після підписання договору Гітлера зі Сталіним в 1939 р. до помічі Гестапо приїхала Москва з усім своїм шпигунським апаратом в ЗДА. Великий Британії та в самій такій Німеччині. Підпільну організацію адалось втримати до 20 липня 1944 р., тобто до атентату проти Гітлера. Навіть після того про масові арешти і розстріли знали тільки найбільшій співробітників "фіурера", тримаючи все у великій таємниці від німецького народу і закордону.

В таких тяжких обставинах рух опору з конечности діяв в обмежених розмірах. До його постійного проводу входив також проф. Брандт, який нав'язав контакт з офіційними представниками ЗДА та Великої Британії. Обидві ці держави були докладно інформовані про стан в Німеччині та про цілі німецького резистансу.

Шило головню про те, щоб західні держави подали умовини, на яких вони були б готові укласти мир з новою Німеччиною. Як б тяжко не були ці умовини, їх прийняв би німецький народ, — твердив промовець. Вони привели б до скоршого закінчення війни, заощадили б Німеччині та альянтам величезних людських жертв, а також відвернули б рубну німецьких міст. Мировая заява альянтів привела б до революційного зриву і до цілковитого знищення нацистського режиму; не було б тоді нещадного атентату 20-го липня 1944 р., що став катастрофою для учасників змови і організації опору, а в ще більшій мірі став загальною трагедією, яка позначилася втраченою квіту німецької нації.

Ні в ЗДА, ні в Англії не знайшов німецький резистанс зрозуміння та моральної підтримки не тільки в такій великій справі, якою був мир з новою Німеччиною, але навіть в такому малому проханні, щоб альянти з своїх радіофонів передали до німецького народу критикували гітлерівський режим та висвітлювали практику Гестапо в концетраційних таборах. Навіть інтервенція в цих справах у самого президента Рузвельта не мала успіху. Незабаром після того Рузвельт проголосив вимогу безумовної капітуляції, яка поклала край далішим розмовам щодо закінчення війни і майбутньої долі Німеччини.

Критики німецького резистансу обвинувачують його провід, а головню німецьких генералів в тому, що вони ввесь час вважали і прогайнували неповторні нагоди окинути Гітлера.

Тим критикам відповів проф. Брандт твердженням, що далеко більше вагання і проволочки було по стороні альянтів. Вони відмовилися зробити навіть дрібні і формальні поступки кандидату Броніонгові, що шанувала міжнародне право, а робили їх щедро рукою агресивного Гітлера. Франція дозволити йому впровадити німецькі війська до злемітаризованої Надрайської області. Прем'єр Франції Деладьє і прем'єр Великої Британії Чемберлен пішли дуже далеко в своєму епізоді в Мюнхені у 1939 р. Вони також не кинули пальцем, коли Гітлер заграв австрійську республіку.

Тож не можна осуджувати німецьких генералів за зволання, якщо вони в такій важливий момент, відчували свою відповідальність за долю нації, хотіли знати, як до їхніх плянів ставляться альянти, чи вони будуть апробувати їхні акції та чи можна від них сподіватися моральної під-

тримки, без якої революційний зрив і його успіх стояли під знаком запитання.

Вже по другій світовій війні західні альянти часто вважали і прогайнували такі нагоди, які дали їм повстання у Східній Німеччині в 1953 р. Мадярська революція в 1956 р. та недавня побудова "муру ганьби" в самому Берліні.

На іронію подобас твердження американських істориків та американської преси, що замах 20 липня 1944 р. був помилкою офіцерської кліки, яка сама не знала, чого хоче, що вже настала пора раз на завжди розправитися з пруським милітаризмом. Таку думку висунув Сталін, і незабаром після того вона знайшла загальну апробу та на Заході. Прихильники такої акції забувають додати, що ці генерали віддали свос життя за визволення своєї батьківщини від нацистської тиранії. З цієї офіцерської кліки виїшов Фридрих барон фон Штойбен, якому в 1913 р. поставлено великий бронзовий пам'ятник на площі Ляфаста у Вашингтоні навіпроти Білого Дому з такою присвятою:

"Цей пам'ятник поставив Конгрес ЗДА Фридрихові баронові фон Штойбену у вдячному признанні за заслуги для американської нації в її змаганнях за волю. Народжений в Прусії 17 вересня 1730 р., помер в Нью Йорку 1794 р. Був ад'ютантом пруського короля Фридриха Великого. Він присвятив свій меч американським колоніям і був призначений генерал - майором і генеральним інспектором континентальної армії. Він дав військовий вишкіл і дисципліну військам - громадянам, які здобули незалежність З'єднаним Державам Америки".

Проф. Брандт застерігся, що він говорить без дипломатичних прикрас і милозвучних фраз, в почуванні безумовної відданості своїй батьківщині. ЗДА, а так само в розумінні проблем країни, де він прийшов на світ, де виріє і провів першу частину свого життя; в глибокому переконанні, що між ЗДА і Німецькою Федеративною Республікою немає на довгу мету суттєвих політичних і господарських розходжень та конфліктів.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

Описані проф. Брандтом труднощі, що їх мав німецький рух опору, добре знає українськомовний резистансові. Він так само дотепер не знайшов зрозуміння і моральної підтримки від сучасного лібералізму, що або промовчав його існування, або подає його прояви в неправдивій, а часом навіть в образливій формі.

СТОГІН У ГОРАХ

Карпати. Полонина і гори. Насуплені корони смереки Краса і таємничість, — пише кореспондент у нарисі "Квітка з полонини" у часописі "Молодь України" з 28 серпня. — Їхня таємничість у довгому житті і щодню корінні, пристосованому до місцевих умов життя.

Але не таке воно вже довге, це життя! Смереки падають від буревіїв і від снігових лавин, від старості і короїдів, а такі найчастіше — від сокири та людської безгосподарності, вірніше від московського режиму, який дав наказ безоглядно знищити українські ліси.

З кожним днем їх стає все менше й менше, стрункі карпатські смереки. Вони вмирають одна за одною, за ними залишаються чині, і за ними ходить горами стогін. Стогін у горах? Чи це смереки? А люди? Ось що пише кореспондент: "Декому здається, що полонина — це вишвишкіл кепарик, трембіта, буйоліт, мийки. Тим часом на полонині Середня не почує навіть трембітного звуку. Зате тут не дуже романтичні світанки. Дівчатам, дорікам здається, що вони тільки не допелили до подушок, а на порозі гуртожитку вже виростає завідувач полонини Михайло Демидюк. З цю мить він став суворим військовим старшиною, мусить ним ставати, бо вже вікна сіріють і за горами тусніть россою день. Демидюк гукає: — Вставай, дівчата!"

І вже, коли годились поранує четверту, в дівчині дзвенять струмені молока. Червоний диск сонця, що піднімається із-за гори, заєтає майже всіх на ногах. Напогототі стоять пастухи. Роздумують вогонь куховарки...

Потім, коли корови і вівці пішли пастися і на полонину прийшов день, я розмовляв з доріком-комсомольцем Анничкою Грздом. — Важко вам тут?

— А то ж як думаєте? — відповіла просто. — На те й робота. Полонина — не рідна мама. Попробув дівчата дні дванадцяти коровами ділки пом'єкати.

Дівчина зовсім ще юна, рік-два тому виїхала із-за шкільної партії.

**ОРГАНІЗАЦІЯ
ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ**
41-й Відділ в Брукліні, Н. Й.
запрошує Українське Громадянство
Брукліну і околиці на

ОСІННЮ ЗАБАВУ
в суботу, 20 листопада ц. р.
в УКРАЇНСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ ДОМІ
218 Grand Street — Brooklyn, N.Y.
ОРКЕСТРА "ДНІПРО"
Початок о год. 8:30 веч. Смішний буфет.

Увага! Увага!
Ровд Айленд і Массачусетс!
25-й Відділ СУА та Організації при
УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ПАРАФІ
запрошують Українське Громадянство
до численної участі в

**ЛИСТОПАДОВОМУ
КОНЦЕРТІ**
який відбудеться
в неділю, 21 листопада 1965 р.
о год. 4-й по пол.
в ЦЕРКОВНІ ЗАЛІ при вул. Блекстоне
в БУНАСАКЕТ
Гостинний виступ хору Української Католицької Церкви
в Бостоні, під управлінням п. С. ДАКА.

**СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТСЬКИХ
ТОВАРИСТВ АМЕРИКИ — СУСТА**
повідомляє, що

**в днях 20-21 листопада 1965 р.
на Союзівці**
— відбудеться —

**Організаційно-Програмова
Конференція і Товариська
Зустріч СУСТА**

РЕЄСТРАЦІЯ УЧАСНИКІВ в п'ятницю, 19 листопада,
год. 7-10 вечорі і в суботу, 20 листопада, 9-11 рано.

ПРОГРАМА

Субота, 20-го листопада 1965 р.
11-11:30 — Відкриття, відчитання порядку нарад,
відчитання привіт.
11:30 — За ідейний зміст українського студентства
Америки. Мгр. Теодор Онуфренко, доповідь.
12:15-1:00 — Обідова перерва.
1:00-5:30 — „Студентська діяльність” — ряд ділових
семинар-панелей. Учасники панелей: Члени Го-
ловної Управи СУСТА, З. Цибик, С. Мицка,
С. Луцька, А. Непрель, А. Шуль, Р. Постолок,
Н. Томич, І. Чума, і відомі студентські діячі
С. Савчук, З. Кравчиш, І. Мигуль, К. Савчук,
С. Хемич, В. Миско, М. Почтар, О. Ведрий. Ціло-
денний семінар буде дати змогу учасникам, пред-
ставникам громад і клубам СУСТА, перестудію-
вати завдання СУСТА і поспілкуватися з мето-
дами практичного переведення союзових про-
грам в життя.
6:00-7:30 — Спільна вечеря.
8:00-9:00 — „ВЕСЕЛИН ВЕЧІР”, з участю Філка
Старуха і Романа Шведка.
9:00 — ЗАБАВА ПІД ЗВУКИ НАСТРОЄВОЇ
ОРКЕСТРИ.

Неділя, 21-го листопада 1965 р.
8:30-10:00 — Сніданок.
10:00 — Богослуження.
11:00-1:00 — Продовження семінара.
1:00 — Обід.
2:30 — Відчитання резолюцій конференції і
закриття.
Запрошуємо все Студентство СУСТА і зацікавлених
Гостей. Квитки просимо замовляти безпосередньо в уп-
раві Союзівці.
За Управу СУСТА:
Земко ЦИБИК, Організаційний Референт СУСТА
Ігор ЧУМА, Президент СУСТА

Увага! Увага!
ВІДІЛІ УНІОСОЗУ
ПІТТСБУРГ та ЗАХІДНОЇ ПЕНСІЛВЕНІ!
В неділю, 28 листопада 1965 р.
в год. 4-й по пол.
в залі при 600 Glenwood Avenue
AMBRIDGE, Pa.
— відбудеться —

ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів
УНСоюзу
ПІТТСБУРГ та ЗАХІДНОЇ ПЕНСІЛВЕНІ

В зборах повинні взяти участь Урядові Відділи
УНСоюзу, та Конвенційні Делегати від наступних
Відділів:

Bentleyville — 109	Pittsburgh — 53, 96, 118,
Carnegie — 134, 264,	396
884, 481, 482	Slickville — 126
Derry — 113	West Newton — 255
Donora — 232	Alliquippa — 120
Export — 101	Ambridge — 34, 161, 276
Forbes Road — 32	Etna — 89
Iselin — 400	Ford City — 63
Jeanette — 41	McKees Rocks — 91
Latrobe — 61	Lyndora — 329
Monessen — 338	New Kensington — 296
McKeesport — 17, 132	Vandergriff — 110
New Alexandria — 82	Yatesboro — 51
Rankin — 24	Wheeling, W. Va. — 56,
	212

В ПРОГРАМІ НАРАД
1. Звіт членів Окружної Управи
2. Звіт воднощитних Відділів
3. План дій над виконанням квоти нових членів 1965
4. Конвенційні плани
5. Справа Крайового Турніру Крутів

Головний промови:
Посид ЛІСОГП, головний передсідник УНСоюзу
Андрій ДЖУЛА, головний радник УНСоюзу
до участі в зборах запрошені всі члени
УНС та МІСЦЕВЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО

НІО ЙОРК
Субота, 20-го листопада 1965 р.
Год. 8-ма
FASHION INSTITUTE AUDITORIUM

о. В. Косацький, ЧСВВ.

ПОЧЕСНЕ ЗАВДАННЯ

Найважливішу місію, яку мав
Божий Син на землі, продов-
жує св. Церква. Вона зложе-
на в головному з двох час-
тин: пастирств та вірних. Обі-
ці частини, по навчанні Со-
бору (Розд. IV — про ми-
рян), щоб то „пастирі і вірні
взаємно себе потребують;
пастирі Церкви, по прикла-
ду Господа, служать собі
взаємно та вірним, а ці ж
радо дають свою співпрацю
пастирям і вчителям”.

Один рід співпраці, — це
апостолат мирян, до якого
всі покликани силою св. Тай-
ни хрищення та миропома-
зання. Бути апостолом по-
серед поганського чи зіпосо-
ного світу, це не добровільна
ласка зі сторони мирян, але
святі, почесні і тяжкі
обов'язок. Цей обов'язок не
всюди й не завжди вимагає
однакових праць та жертв.
Чим більше являється частина
Церкви чи Народу загро-
жена, там тим більшого тре-
ба викладу релігійних християн,
апостолів невиспущих.

Хоч тепер цілий світ за-
грожений технічно безбож-
ністю, що нас всіх повинно бо-
ляти й інтересувати, але, мо-
же, у вільному світі най-
більш загрожено християн-
ство з на вільній землі Ва-
шингтона.

Багато з об'являє безбож-
ницького інтенсивного на-
ступу на християнство, його
віру та мораль. Між іншим
недавно публічні виступи
студентської молоді, напо-
вної комуністичним духом,
наглядно показують, чим є
переслідування й серця сту-
дентів найвищих американ-
ських шкіл. Хоч ген. Вол-
лес М. Гріс нап'ятував ці
виступи, хоч цім перебивав-
ся і уряд, однак все те не
лікує цього пістряка, що
розкладає американське мо-
лодь та суспільство.

Новим доказом безбож-
ницької офериви є щоріч-
не збільшення злочинності,
головно серед молоді. Спе-
ціаліст агент Еф-Бі-Ай, Ч.
А. Довелан, розказує про
зріст злочинності в ЗДА,
стверджує, що минулого року
пересічно щодня хтось
когось убивав чи насилував.
Що кожних 5 хвилин був
напад із зброєю у руках;
що кожної хвилини був
крадіж авта, а вломи до
домів чи підприємств відбу-
лись кожних 28 секунд! Цей
агент сказав, що в 1964 р.
злочинність у ЗДА — в по-
рівнянні з 1963 р., — зросла
на 38 відсотків. Боротьба зі

злочинністю в 1964 р. кош-
тувала Америку 27 мільяр-
дів дол. Чи це явище не є
загрозливою? Однак треба,
на жаль сказати, що це яви-
ще буде ще зростати і уряд
ще більше буде видавати
грошей на затримання цієї
безбожницької лавини. Що
більше: уряд не здержить
цього, доки не зрозуміє і не
покаже ділом, що найбіль-
ший фундамент держави,
народного добробуту та мир-
ного співжиття горожан, —
це Бог, віра в Нього та
християнська мораль впро-
ваджені в родину, школу
і державу! Якби уряд видав
оці мільярди доларів на за-
породження й навчання
християнської віри і моралі
в школах напевно мав би
кращі і більш потужні о-
чоти ніж з дотеперішнього
протидіяння злочинності.

Що і коли зробити уряд,
— це до нас не належить.
Ми знаємо себе і маємо наші
зобов'язання в першу чергу
у відношенні наших власних
родин, нашої громади, Цер-
кви і Народу. На цьому полі
голос часу закликає нас усіх
вивести наш релігійний апос-
тлат у формі доброго при-
кладу, молитви та жертвен-
ності. Наша жертвенність,
поза іншим, має велике по-
ле до свого виявлення в
побудові і підтримці хри-
стіянських шкіл, де ваші ді-
ти знайдуть Бога, християн-
ську мораль, свого українсь-
кого духа та обряд, — під-
стави людської гідності, ро-
динного і національного
життя.

Станьте, дорогі, релігій-
ні й активні апостолами
християнських шкіл найпер-
ше у своїй власній парафії,
відтак в інших Вірних пара-
фіях св. Юра в Нью Йорку,
під сучасну пору, відчина-
ється велике поле до вияву
свого апостолату. Головно
ці співпраця та жертвен-
ність повинна виявитися у
складанні щедрих пожертв
та збірках датків від інших
на повне виконання шкіль-
ного будівництва та сплату
догуг за нього.

У сьогоднішніх часах на-
шої необхідності є не тільки
необхідність початкова
школа, але також вища
школа, де саме найбільше
формується вдача та харак-
тер молоді. Ця ваша школа
(гай скул) не може стати
дійсною, поки не сплатять-
ся попереднього догугу, про-
центів за нього та не вики-
неться цілого шкільного бу-

ДЕРЖАВА НАД ПАРТІЯМИ! НАЦІЯ НАД КЛІСАМИ!
СПІЛКА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ (СВУ)

УВАГА!
УШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ
БОРЦІВ СВУ-СУМ
У 35-ТІ РІЧЦЯ СУДУ НАД УКРАЇНОЮ
буде відзначено:
21-го листопада 1965 р.
о 5-й год. по пол.
в новій залі Української Православної Церкви
СВ. ТРОПЦІ при 888 Лайонс Авен., ІРВІНГТОН, Н. Дж.
ПРОГРАМА
1. Доповідь Голови СВУ — Івж. Д. Ярмо, 2. Висвітлення
церковного фільму, 3. Електронічний концерт.
Відправа ПАНАХИДИ за спокій Душ Службових будо
о год. 12-й цього ж дня після Служби Божої.
До участі Українське Громадянство запрошує
ОСЕРЕДОК СВУ

Союз Українок Америки
запрошує Громадянство взяти участь у
відкритих сесіях, панелях і Бенкеті, що відбудуться
з нагоди

XIV КОНВЕНЦІЇ СУА
в Нью Йорку

П'ятниця, 26-го листопада 1965 р.
ВІДКРИТТЯ МУЗЕЙНОЇ ВИСТАВКИ, год. 5:30 п. пол.
Український Інститут Америки, 2 Е. 79-та Ст., Н. Й.
ПАНЕЛЬ: „ЗВЕРТАННО СІДУ НАШОГО ПОСЕ-
ЛЕННЯ”, год. 7:30 веч.
Український Інститут Америки, 2 Е. 79-та Ст., Н. Й.
Доповідь читатимуть п-ні І. Пеленська й І. Рожанковська

Субота, 27-го листопада 1965 р.
СЕСІЯ МОЛОДІ: „ВІЗНАЙМО КОРИНЬ НАШОГО
ПОХОДЖЕННЯ”, год. 2-га по пол.
Статлер Платон Хотел — Скайпол Рум, 33 вул. 17 Аве.
Доповідатимуть в українській та англійській мовах п-ні
О. Драган і К. Шарбабур.

БЕНКЕТ — год. 7-ма веч.
Статлер Платон Хотел — Террас Бол Рум
Промовлятимуть: Проф. Р. Смаль-Стоцький і Лейди М.
Дуглас-Гемільтон.

Виступ оперної співачки п. Ордаксі-Баранської.
Показ української історичної нощі.
Вступ 12 доларів.

Квитки на бенкет просимо замовляти у п. М. Рженець-
кої, 309 Іст-5-та Ст., Нью Йорк, Тел. ОР 3-0038, а також
при Реєстраційному Столі Конвенції в Статлер Платон
Готелі у перший день Конвенції.

Когова, Н. Н.
РОКОВИНИ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРІВУ

За щорічним звичаєм Від-
діл УККА при співпраці міс-
цевої парохіальної школи
31-го жовтня 1965 р. влаш-
тував Листопадів Роківини.
Свято попередила Листопа-
дова Академія за поглиблє-
нних борців за волю України. В
ній взяло участь п'ять Веч.
отців при спілі місцевого
церковного хору.

Після закінчення церков-
ної відправи в залі місцевого
Городжанського Клубу від-
булася Святочна Академія.
Програма складалася з двох
частин. В першій частині
взяла участь дитвора місце-
вої парохіальної школи, роз-
починаючи свято відспіву-
ванням американського гим-
ну. На тілі цього хору Впр.
о. д-р В. Волошин виголо-
сив вступне слово. Слудува-
ли дві пісні цього хору:
„Запорожці” Ст. Черкасенка
і „Стишок” — М. Капельго-
родського та дві збірні дек-
ламації „На стрілецьку ну-
ту” У. Кравченка і „В церк-
ві” — Е. Березинського. Цю
частину закінчено фортепі-
анним сольом у виконанні
В. Стадника, учня школи.
Радісним явищем було, що
перший раз від оснування
цієї школи, шкільна дитвора
виступила лише з українсь-
кими точками, підібраними
відповідно до свята.

На зміст другої частини
складив виступ церковно-
го хору під проводом п. Яр.
Біласа. Цей хор виконав три
пісні: „Гей у лузі червона
калина”, „За рідний край”
та „Іхав стрілець на вій-
ноньку” М. Гайворонського.
Святкову доповнів „виголо-
сін” п. Т. Роківини. Юнак
СУМА збірно продекларував
„Він звалих” Гр. Треху-
ла, пластунсько-патриотич-
ну сенку „Листопад” Леє-
хрещинної та пластуний „ю-
начки збірно декларував —
„Перший Листопад” Романа
Купчинського.

У місцеву частину умі-
ли ще виступи: соціялі-
стичні М. Гречаняк і п. Яр-
Ліщинського при фортепі-
ановому супроводі проф. Іра-
ни Залішківської-Таралюк.
П-ні М. Гречаняк виконала
сопрано сольом „Вісті, мої
діти” і „Ой верше мій, вер-
ше”, а п. Ярослав Ліщинсь-
кий два скріпкові соли Гр.
і Чайковського.

Примав зі захопленням
виступили місцеві частини
і винагородили всіх ви-
конавців численними оплес-
ками.

Роківини закінчили співом
українського національного
гимну. При організації цієї
величавої імпреси місцевий
парох Роківини о. Н. Войков-
ський вложив багато старан-
ня та праці, і за це українська
громада Когови складає
йому щиро подяку. Подяку
у дохоту з імпреси при-
значено на потреби нашої
своїх івладів, а другу по-
дяку на будову нової цер-
кви в Когові.

Ю. Бачинський

Філадельфія, Па.
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ТЕАТР

Розпочата свого часу, за
ініціативою Українського
Музичного Інституту, праця
над створенням музичної
вистави завершилася у тра-
діційній прем'єрі опери М.
Лисенка „Пан Коцький”.
Творчі прем'єри — наша та-
лановита молодість та старші.

між ними — відомі, заслу-
жені українські мистці.

Успішність завершення
праці виразно ствердив на-
гляд під час самої виста-
ви та в численних прихиль-
них, похвальних відгу-
ках.

Цю прем'єру, оцей поча-
ток і треба б вважати по-
станням українського музич-
ного театру у Філадельфії.
Праця над оперою про-
довжується. Відбуваються
проби, вносяться поправки,
доповнення, удосконалення.

„Театральний сезон” по-
чинається 18-го листопада
повторенням вистави у
Філадельфії та виставою в
Трентоні в неділю 21-го ли-
стопада. Цим самим починає-
ся здійснюватися намір позна-
комити ширше коло гляда-
чів з чудовою і невдовою
композицією Миколи Лисен-
ка. Цим самим, творча гру-
па продовжує життя несп-
раведливо забутого твору.
Своє ж „театральне” життя
починає надікріп не надто
сприятливим обставинам,
зв'язаним з пекельні най-
складніший музично-теат-
ральний жанр — оперу. На-
шу українську оперу.

Отже, українська опера
у Філадельфії — не фікція,
а дійсність.

Д. Ф.

Ці рядки пише в „Літера-
турній Україні” з 15 жовтня
Тарас Мигаль про письмен-
ника Володимира Гжицько-
го. Він не пише, чому був
„відірваний від літературно-
го середовища” і звідки по-
вернувся письменник аж у
1956 році, хоч відомо, що
автор роману „Чорне озеро”
та інших творів перебував
довгі роки в концентрацій-
них таборах.

Тарас Мигаль розчулено
пише, що у вересні 1939 ро-
ку не дано було Володимир-
мирові Гжицькому „експро-
нестися рідній землі, покласти
разом з О. Корнійчуком, О.
Довженком, Ю. Яновським,
П. Панчем, А. Малишком
квіти на могилу великого
каменяр у Львові”.

Сьогодні Володимир
Гжицькому — сімдесят ро-
ків — „пора стигло й му-
рої осені”, як каже Т. Ми-
галь. Дійсно, „стигла і му-
ра осін”, бо, побувавши на
світовській каторзі, Володи-
мир Гжицький ще й це раз
„заново переписав і пере-
робив роман „Чорне озеро”.

„Довгі роки він був відір-
ваний від літературного се-
редовища, улюбленої праці.
І тільки навесні 1956 року
письменник повернувся до
Львова, щоб оселитися тут
навзажди”.

Рочестер, Н. Й.
СВЯТО ПОКРОВИ

Церква міста Рочестер по-
крива себе омовором — бла-
гобетством Матері Божої;
іде-о-опітніую Українсько-
го народу. Церковні парохі
УАПЦ св. Покрови вліча-
во святкує це Храмово Свя-
то. І в цьому році 17-го
жовтня відзначено його о-
собливо урочисто. От Мико-
ла Чернявський, протосер-
ваній парохі івраз із своєю
дружиною вложили багато
труду в прикрашення церк-
ви при допомозі Сестричтва.
Запрошено Всечесних отців
із Сиракуз — о. протосер-
ваніа Потульницького і о.
А. Ціпаєва та о. протосер-
ваніа П. Пушкаренка з Нью
Йорку.

Божественну Літургію від-
правив о. протосерваніа По-
тульницький в асисті о. про-
тодіакона П. Пушкаренка.
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді

Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молоді
Храмово Свято звелічала
своєю присутністю молод

